

VAN TAFELKEURING NAAR

PAALZITTEN

NAAR...

Met Seramakippen kun je op allerlei manieren spelletjes doen door hun aangename temperament en hun kleine formaat.

Zo kun je ze mee laten spelen in de zandbak of er serieuze grotmensenspelletjes mee doen.

Het eerste spelletje dat met Serama's gespeeld werd in Nederland was de tafelkeuring. Een nieuw fenomeen in 2006 en voor continentaal Europa nooit eerder vertoond. Dat zijn reeds lang vervlogen tijden toen alles nog relaxed was en het spel ook inderdaad een spel was en de knickers (ego's) nog niet leidden tot kippensoaps. Toen het gezeur begon ben ik m'n eigen weg gegaan, vond reisgenoten en zo kwam de erkenning van de Serama door de Entente tot stand want een kip is alleen maar een Echte Erkende Kip als deze volgens het conservatieve kooikeuringsysteem beoordeeld kan worden, luidde het commentaar. Als Mohammed niet naar de berg komt, dan komt de berg wel naar enzovoorts aldus geschiedde...

De tafelkeuringen gingen voort en toen werd er een nieuw spelletje bedacht: paalzitten voor Serama's. In plaats van de Serama de ruimte te geven (na inspectie op uitsluitingsfouten) en zich te tonen in type en karakter, wat toch wel dé USP's (unique selling propositions) zijn van de Serama naast formaat, werden ze gedwongen op een paaltje stil te zitten.

De iets bijziende en onzekere types (kippen) gingen gelijk zitten omdat ze door hun slechte zicht niet wisten wat ze onder de voeten hadden, zeker niet zo'n glad paaltje. Kippenbrillettjes zijn er niet voor om slechtziende Serama's van dienst te zijn.

Met wat duw en trekwerk moet de Serama dan eventjes de 'standaard' houding, ala een bureaulamp, vasthouden en voilà daar is het type... Even nadrukkelijk: ik heb hier geen commentaar op, ieder zijn spelletje en voor wat mij betreft: al bind je ze rolschaatsen onder of zet ze op een skateboard (reeds gedaan, dus niet origineel), het maakt niet uit als je maar lol hebt.

Het is wel jammer dat de Serama tot voor paal staan en zitten veroordeeld is want

het is juist een dynamisch kipje dat interactie met de omgeving heeft en wat je kunt opjutten om zichzelf te laten zien. In het Amerikaans heet dat: struttin' their stuff.

De tafelkeuring dus, net als in Maleisië, waarop in den beginne alhier degene die de Serama beoordeelde er wel met z'n handen aan zat of de eigenaar, want je moet de Serama controleren en even vertellen in die drukke omgeving wat er van hem of haar verwacht wordt.

Geen probleem, het is een spelletje. In Indonesië zitten de keurmeesters achter een tafeltje en de Serama wordt op een tafel gezet een eindje er vanaf en kan zijn of haar gang al of niet gaan. De keurmeesters beoordelen de Serama dus naar een Kür zonder muziek die de Serama zelf laat zien (kür, reeks van vrije bewegingen op muziek - kunstschaatsen, dressuur bij paarden).

Die variant van SeramaSpelen kennen we niet, niet hier en tot voor kort alleen in het verre oosten. Eigenlijk wel typisch dat niemand dat overgenomen heeft, want zo zien we het toch ook op de filmpjes op YouTube. Volgens mij zitten we toch wat vastgeroest in dat kooikeurverhaal en willen we de kip tot op zijn naadjes bekijken en daarom wordt eraan te gefruitseld, zachtjes getrokken en tegenaan geduwd, kortom men zit met z'n vingers aan die Serama's!

Dit is dus letterlijk, want ook in de Aziatische landen blijven ze van de Serama af als deze zich moet laten zien. Wat is er dan niet logischer om dat

Duwen, trekken, frummelen, strelen op een spekglad paaltje...

BLIJF VAN DIE SERAMA AF!

De tafelkeuring door SCNA vanaf 2014

Algemene keuring en de eerste ronde:

- 1 Voorafgaande aan de keuring kan de Serama in een kooi van de show gehouden worden of in een eigen draagkooi.
- 2 De keuringsruimte wordt met een touw of gekleurde tape afgezet zodat er een afstand van 1,5 meter is tussen de keurtafel toeschouwers.
- 3 Aanmoedigen, geluiden maken en zwaaien is tijdens de keuring toegestaan en wordt ook aangemoedigd. Er mogen geen objecten naar de keurtafel met daarop de te keuren Serama gegooid worden. De keurmeester(s) kunnen het publiek of de eigenaren vragen zich ietsje in te houden als het keurproces er negatief door beïnvloed wordt.
- 4 De keurmeester heeft een stopwatch die op 80 seconden gezet is in de algemene eerste keurrunde. De tijd gaat in (door keurmeester of helper) als de eigenaar de Serama op de tafel zet. Nadat de Serama op de tafel gezet is treedt de eigenaar of helper terug tot achter de afzetting van 1,5 meter.
- 5 De keurmeester beoordeelt de Serama op het **UITERLIJK**, naar beste kunnen, kennis en ervaring op de scorekaart gedurende 80 seconden in de eerste beoordelingsronde.
De Serama wordt NIET AANGERAAKT, door niemand (niet door de keurmeester of wie dan

spelletje ook in het Westen te spelen? Een Blijf-van-die-Serama-af-Keuring, desnoods naast een eventuele kooikeuring waarbij de Serama door de handen gaat voor inspectie om veertjes te tellen.

De Blijf van die Serama af! (Hands off judging) keurmethode gaat bij SCNA volgend jaar in en zal in 2015 nog de enige manier van keuren worden.

Het mag duidelijk zijn dat bij deze manier keuren niet geneuzeld wordt, het is net als 'van buiten de kooi keuren' wat wel vaker voorkomt in Angelsaksische landen.

Er wordt niet gekeken naar pootkleuren, kleur van de nageltjes en als een fout erg storend is zoals een scheve staart, verkeerde vleugeldracht, erg onregelmatige kam dan is dat ook van een afstandje wel zichtbaar en dan is het 'moeten we niet willen'. Aantal staartpennen, een klein vouwtje in een lel (niet zichtbaar van die afstand) dat doet er allemaal niet toe omdat een Serama geen kip is zoals de standaardkippen waarbij de keuring bestaat uit 'foutjes zoeken'. Perfectie bestaat niet.

Wie graag wil dat zijn/haar kip tot op huidniveau afgekraakt wordt doet maar mee aan een kooikeuring. Dit hierboven is een alternatief voor de tafelkeuring zoals die eerder gepromoot werd, echter méér

gericht op karakter en presentatie dan op geneuzel. De Serama is een doe-kip, niet een statische drumstick. Een Serama moet zich kunnen tonen en dat liefst met de maximale bewegingsvrijheid die mogelijk is óm zich te kunnen tonen en te kunnen laten beoordelen.

Het leuke van deze manier van keuren is dat de eigenaar/fokker/publiek een rol speelt bij de keuring van de Serama, men zoekt interactie met de kip om deze aan te moedigen zich van zijn/haar beste kant te laten zien. Waar dat toe leidt is ook te zien op de YouTube filmpjes van Ryan Steagall, Tennessee:

www.youtube.com/user/rsteag, ga naar Serama Council of North America SCNA-Nationals, als je die aanklikt volgen de filmpjes elkaar automatisch op.

Boven: wachten tot je aan de beurt bent, links ezelrijdende Serama's in Nederland, 2007.

Keuren mag dan voor sommige een heel 'seriooze' bezigheid zijn, voor weer anderen is het hoofdzakelijk het plezier bezig te zijn met de kipjes. En plezier was er zeker in het eerste jaar van de Serama's in Nederland. Het keuren was één van de onderdelen, het ging om de spontaniteit, actie, dynamiek met het publiek. Ik zie Henk nog met een geleende ezel vol Serama's rondlopen op de show, of zuur kijkende mannen die volgeplakt werden met Serama's totdat ze gingen lachen. Voor wie vooral deftig wil doen is een witte Wyandotte een veel beter alternatief dan een Serama.

En om mijn mening te geven: dat paalzitten van de hedendaagse Hollandse Serama's vind ik geen recht doen aan de (inter) actieve natuur van dit kipje. Als het nu toch zo Maleisisch moet qua model, blijf dan van de Serama af en zet 'm minstens op een tafel in plaats van een paaltje en laat de Serama z'n ding doen en dat is: performen, want zo begon het en hopelijk krijgen de Serama's weer een kans dat te doen en daarop beoordeeld te worden.

De Serama kende veel tegenwerking de eerste twee jaar, zeker door die tafelkeuring en de totaal andere positionering in de kippenmarkt (huisdier). Mijn schuld ja, het was de laatste marketingstunt die ik uithaalde. Om gehoor te geven aan de kritiek van de conservatieven is de Serama met de hulp van de standaardcommissie van de Entente (in de persoon van Andy Verelst die wèl

ook), tijdens het keuren.

Als de Serama van de tafel springt of wegvliegt, zet de helper de Serama terug op de tafel en stapt weer buiten de lijn.

- 6 De keurmeester neemt alleen de 80 seconden mee in zijn/haar beoordeling en neemt alle extra informatie die hij/zij heeft over de betreffende Serama niet mee in de beoordeling.
- 7 Als de 80 seconden verstreken zijn wordt de scorekaart aan de deelnemer of helper en de Serama wordt van de tafel verwijderd. De scorekaart wordt aan de administrator gegeven om deze over te nemen voor het klasement.
- 8 Wanneer er meerdere keurmeesters zijn in de eerste algemene ronde, kan het show management kiezen tussen twee methodes:
  - a meer dan één keurmeester scoort de Serama op dezelfde tafel. Een extra scorekaart wordt dan beschikbaar gesteld. In dit geval mogen de keurmeesters NIET overleggen tijdens de 80 seconden. De twee scorekaarten worden dan gemiddeld door de administrator voor het klasement.
  - b het verzoeken van elke keurmeesters een gehele categorie apart te keuren, daar waar categorieën niet verdeeld worden over meerdere keurmeesters.
- 9 Bij alle methodes wordt de keurmeester aangemoedigd te communiceren met de schrijver over hoe de punten tot stand gekomen zijn. Dit is bedoeld om het kritische oog te trainen wanneer de schrijver in opleiding is.

Selectieronden en finale keuring

- 1 Het show management bepaalt de selectieronden, gebaseerd op het aantal deelnemers. Elke show heeft een minimum van twee selectieronden nodig om de kampioenen van elke categorie te bepalen en de beste van de show. Er kunnen ook meerdere selectieronden zijn als het aantal deelnemers verdere verfijning behoeft om tot een kampioen te komen. Dit wordt bepaald door het show management.
- 2 Voor de selectieronde worden de tafels dusdanig geplaatst dat er 25 cm ruimte tussen de tafels onderling is. Elke tafel krijgt een goed zichtbaar nummer, 1, 2, 3, 4, 5, etc.

gelijk de potentie zag voor de kippenspeelwereld) beschreven in maar liefst 15 kleurslagen waarvan veel totaal nieuwe én fokzuiver te kweken én veel voorkomend voor iemand die persé een vaste kleur wil want dat moet bij een kooikeuring. Alles is als totaalpakket goedgekeurd door de Europese leden van de Entente zodat de Serama een erkende kooikeurkip werd in mei 2010. Zo zijn de conservatieven op hun wenken bediend. Nog nooit eerder was een ras éérst Europees erkend door de Entente voordat deze in een land voorgesteld werd voor erkenning. Zo is er één Europese standaard waardoor de Serama's overal in Europa hetzelfde gekeurd kunnen worden en er eenheid is en vooral: uitwisselbaarheid. Geen Duits, Nederlands, Frans type zoals met zoveel rassen die in verschillende landen verschillende kanten zijn op gefokt. Waar eenheid ver te zoeken is en moeilijk te bereiken, is die van de Serama vanaf het begin gewaarborgd in de lijn van de World Serama Federation die Jerry en ik ooit opgetuigd hebben voor dat doel. De WSF verloor zijn nut toen de Entente de Serama bij de vleugel nam. De European Serama is door de Entente Européenne mogelijk gemaakt, netjes volgens de spelregels.

Frankrijk en Italië erkenden de Serama gelijk in alle kleuren voor het eerstvolgende showseizoen. Andere lidstaten wilden eerst nog een nationale geurvlag plaatsen en eisten dat ze de erkenningsprocedure weer zouden doorlopen. Onderhand zijn er genoeg landen in Europa waarbij de Serama naast een performer ook een kooikeurkip is. Precies zoals de conservatieven zo graag wilden. Zij hebben hun zin allang gekregen, want de Entente zag ook wel dat er een kans verloren ging als de Serama maar afgeplast bleef worden terwijl het publiek en eigenaren er dol op waren.

De tafelkeuring of de oerhollandse uitvinding van paalzitten is een apart spelletje en dat heeft niets met de klassieke kooikeuring te maken. Je kunt niet de spelregels van twee verschillende spelletjes samenvoegen. Dus de tennissers kunnen niet eisen dat de voetballers volgens de tennisregels gaan spelen en andersom. Bij de Serama staan meerdere keursystemen tot haar beschikking: de klassieke kooikeuring (zoals men zo graag wilde) en de Seramakeuring zoals het leuk is om die te spelen: paalzitten, tafelkeuring, koorddansen, alles kan als de tentoonstellingsorganisatie het goed vindt en het dier- en mensvriendelijk blijft.

Dus: Blijf van die Serama af - keuren... is ook weer een variant en voor de Serama zéker een leukere.

- 3 Elke Serama wordt op een eigen tafel gezet als er drie tot vijf tafels nodig zijn. Als er niet genoeg tafels zijn kan de selectie middels eliminatie plaatsvinden. Het show management zorgt voor een witbord of flip-over waarop de kooinummers geschreven worden van de dieren die aanwezig moeten zijn in de keuringsruimte voor de volgende selectieronde.
- 4 Een organisatiemedewerker/schrijver maakt de keurkaart klaar voor de selectieronde met daarop ring- en tafelnnummer en geeft deze aan de keurmeester(s). Alle Serama's in de selectieronde worden op een eigen tafel gezet die door de organisatiemedewerker/schrijver is toegewezen op de keurkaart en direct begint de keuring zoals voorgaande ronde. De keurmeester heeft 90 seconden om de Serama's op de tafels te beoordelen en hun plaatsing vergeleken met elkaar, te bepalen. Dus eerste, tweede, derde t/m vijfde. Als er meerdere keurmeesters keuren mogen ze gedurende die 90 seconden dat de Serama's beoordeeld worden, niet met elkaar overleggen, zie boven.
- 5 De keurmeester bepaalt de volgorde van plaatsing alleen op basis van karakter en performance gedurende die 90 seconden. Geen andere (eerdere) informatie wordt meegenomen, het gaat om het moment. Ook de uiterlijke verschijning zoals type, lengte van de poten, etc. worden niet meegenomen.

Zie je het al voor je in een hal waar slechts hanen kraaien, waar op eens geroepen, gekakeld, gerammeld en geklapt wordt? Wat is daar aan de hand? Och... zijn die Seramalui, beetje apart volk, kom laten we even kijken.

Fnuikend wordt er door de conservatieven gegiecheld en stilletjes zijn ze jaloers op de lol en het enthousiasme. Tja, is wat anders dan dat duffe geschuivel tussen de kooien door en andermans gezondheidsverhalen aanhoren...

Foto's: Ryan Steagall

